

عنوان مقاله:

جایگاه حقوق شهروندان و مسئولیت های آن در مدیریت شهری

محل انتشار:

اولین کنگره و نمایشگاه بین المللی صنعت و بازار سازهای نوین (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

حسین جمشیدی - پژوهشگر و نویسنده شهرداری تهران - کارشناس مهندسی عمران گرایش عمران دانشگاه صنعتی خواجه نصیر طوسی
تهران - ایران

خلاصه مقاله:

برنامه ریزی اجتماعی، از دهه ۱۹۶۰ میلادی رواج یافت. در آن دهه، دولت و مدیران شهرهای بزرگ دریافتند که ناآرامی های اجتماعی مانند قومی، نژادی و طبقاتی؛ تهدیدی برای پایداری اقتصادی و سیاسی در شهرها است. از اینرو، مقوله برنامه ریزی اجتماعی، اقبال و رواج یافت. در واقع، برنامه ریزی اجتماعی، به عنوان نشانه ای از برابری طلبی و مشارکت جویی دولت و مدیران شهر، تفسیر شد. با این حال نقطه شروع مدیریت شهری به معنای نوین آن را بایستی در تحولات دهه ۸۰ و ۹۰ میلادی جست. در این زمان و پس از دوره رکود نسبی دهه ۸۰ مضامین و مفاهیم جدیدی در ارتباط با نقش و وظایف دولتها به وجود آمد و دولت رفاهی که در دهه ۷۰ ناکارآمدی خود را در مواجهه با رخدادهای جاری در زمینه های فنی و اجتماعی نشان داده بود جای خود را به دولت حداقلی داد و دولتهای محلی در پرتو مدیریت نوین دولتی به توانمندساز بدل شدند. فرایند تمرکززدایی نیز در تبدیل مدیریت شهری به یک فعالیت قدرتمند و داراری اختیارات قانونی سرعت بخشید. در گام آخر تحلیل اندیشه های پوزیتویستی در مقابل تفکرات انتقادی و ساختگرایانه در حوزه های اجتماعی و فرهنگی و شکست راه حلهای همسان در نقاط مختلف که از روی نمونه های غربی الگو برداری شده بودند (به عنوان نمونه طرحهای اقتصادی در امریکای لاتین) و تاکید بر حل مشکلات به صورت محلی در اهداف توسعه هزاره سبب تقویت بیش از پیش مدیریت شهری، علی الخصوص در کشورهای در حال توسعه شد.

کلمات کلیدی:

کلمات کلیدی: مدیریت شهری، حقوق شهروندی، حقوق شهری، ارتقاء حقوق شهروندان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1558280>

